

7 AUGUST : PRĂZNUIREA SFINTEI TEODORA DE LA SIHLA

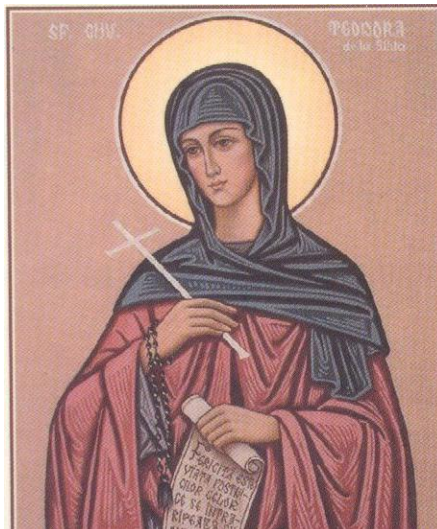
Odată, rătăcind o ceată de turci prin Munții Sihlei, din lucrarea Satanei, au dat de peștera Cuvioasei Teodora. Deci, năvălind asupra ei ca s-o ucidă, Sfânta a căzut în genunchi și, înălțându-și mâinile către cer, a strigat:

- Izbăvește-mă, Doamne, de mâinile ucigașilor!

În clipa aceea s-a deschis prin minune peretele din fundul peșterii, iar mireasa lui Hristos, ascunzându-se în pădure, s-a izbăvit de moarte.

Fiind cu totul uitată de oameni și neavând pe nimeni la bătrânețile ei, și-a pus toată nădejdea numai în Dumnezeu. Astfel, părăsind chilia, Sfânta Teodora se nevoia în peșteră ca un înger în trup. Acum, nici frigul, nici foamea nu le mai simțea, nici diavolul n-o mai chinuia. Ci se ruga neîncetat lui Dumnezeu cu mâinile înălțate la cer, până se răpea cu mintea la cele cerești, iar cu trupul se ridica deasupra pământului. Atunci i se lumina fața prin harul Duhului Sfânt, iar din gura ei se înălța în sus rugăciunea ca o văpaie de foc, asemenea marilor sfinți. Că ajunsese Fericită Teodora la rugăciunea cea mai înaltă, în extaz, și se îndulcea în chip negărit de cele dumnezeiești.

(Arhim.Ioanichie Bălan, Patericul românesc)

Sf. Cuvioasă Teodora de la Sihla, icoană

Aleasă fiind de Dumnezeu pentru viața îngerească de sihăstrie, ai părăsit cele trecătoare, Preacuvioasă, și te-ai retras la Sihla în peșteră. Și acolo fiind hrănită de păsările cerului, neîncetat ai slăvit pe Dumnezeu cel în Treime închinat. Pentru aceasta cu credință, să strigăm :

Bucură-te, Preacuvioasă Maică Teodora.

(Condacul Cuvioasei Teodora de la Sihla, glasul al 3-lea)

Sfânta Teodora îi liniștește și îi mângâie pe copii

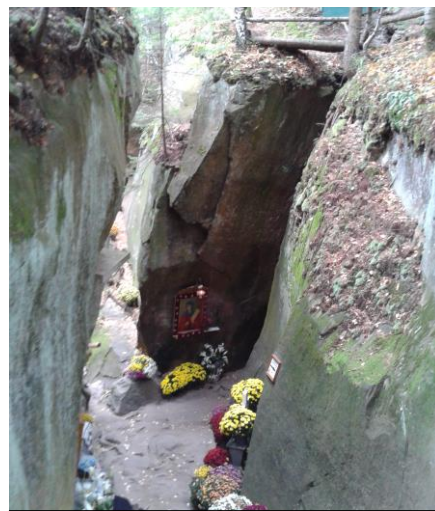
Nu de puține ori, Sfânta Teodora și-a revărsat harul liniștitor asupra copiilor noștri. Drept mărturie stau numeroasele momente când băiețelul nostru cel mijlociu, Ioan, de 4 anișori, deși era foarte agitat și gălăgios, în momentul în care intra în peștera Sfintei se liniștea, iar pe fața lui se așternea un calm de nedescris.

Anul acesta însă, în timpul ultimei vizite, în timp ce ne rugam Sfintei pentru ocrotire, așa cum am făcut-o de multe ori, băiețelul nostru a repetat de mai multe ori: „Uite, Sfânta plânge!”. Noi ne rugam, și el tot repeta: „Uite, plânge, plânge!”. Deși am mers în numeroase biserici și a văzut multe icoane în care Maica Domnului sau Sfinții plângeau, niciodată nu ne-a tras atenția, nici măcar nu a menționat, mai ales cu atâta insistență. Nouă ne era clar că Ioan vedea ceva mai mult decât putea să descrie. La Sfânta Teodora m-am rugat și în urmă cu doisprezece ani să-mi întâlnesc un soț plăcut lui Dumnezeu și, în foarte scurt timp, l-am cunoscut. De atunci, ne rugăm la Sfânta de fiecare dată când trecem printr-un moment de cumpănă și Sfânta nu întârzie să ne ajute.

Multe sunt întâmplările minunate pe care le-am trăit în Sfânta Mănăstire Sihla și mare e bucuria noastră când ajungem acolo.

Mare e Dumnezeu și minunate sunt lucrările Sale!

(Mariana și Marius Postolache)

Vedere de sus la intrare în peștera Sf. Teodora, foto